

J.A. Bayona, un talent monstruós pel cinema

El director català ha presentat aquest divendres "Un monstre em ve a veure" a Sitges, en una sessió especial per a escoles | La pel·lícula adapta un llibre de Patrick Ness que esdevé un esclat d'imaginació i emoció pura

El director català J.A. Bayona amb Sigourney Weaver, protagonista d'«Un monstre em ve a veure» | ACN

Després de teixir pors a *El orfanato* i d'investigar la solidesa de la família a *L'impossible* (<http://esteveplantada.blogspot.com/2012/10/lo-imposible-bayona-efectiva-efectista.html>) , J.A. Bayona tanca la trilogia sobre mort i maternitat amb l'estrip directe que suposa *Un monstre em ve a veure* (https://ca.wikipedia.org/wiki/Un_monstre_em_ve_a_veure) . Curiosament, les tres pel·lícules expliquen la història d'una mare i d'un fill, travessada sempre per la raó que ho mou tot: l'amor pur i incondicional. Si bé a *El orfanato* la relació era fonamental per entendre el desvari psicològic dels personatges i per concloure el film amb un gir prou consistent, a *L'impossible* tot girava al voltant d'un aspecte molt més visceral: l'amor com a lluita, la resistència com a fita emocional.

Un monstre em ve a veure clou el cicle amb contundència. Les eines de Bayona s'han afilat encara més i ara resulten efectives, perquè, lluny de girs o trampes, tot és explícit, clar i agraït, perquè tot es construeix en la mecànica d'assolir l'objectiu d'emocionar l'espectador, sense distincions. Potser algú hi veurà, en tota la història explicada, un excés de literalitat, però això és el que converteix aquest film en la millor obra de Bayona: no cal mostrar mai més del compte, perquè l'emoció és una fi en si mateixa, sense ocultacions, en un *in crescendo* que destrossarà els lacrimals de les ànimes més insensibles que gosin aparèixer a la sala de cinema.

Bayona i l'estela de Spielberg

El film, que s'ha estrenat aquest divendres a les cartelleres catalanes -doblada també al català, on

es pot veure a unes vint sales- ha estat un dels grans reclams de la primera jornada del Festival de Cinema de Sitges, en una sessió adreçada especialment a joves i escoles. I aquí rau l'encert del film i de la pròpia filmografia de J.A. Bayona, cada vegada més depurada en essències: *Un monstre em ve a veure* és apta per a totes les edats, tots els públics i totes les condicions, a banda de ser de visionat especialment gaudible en àmbits familiars, tal com ja va aconseguir, tres dècades abans, el geni de Steven Spielberg.

Precisament, el director català es troba en procés de producció de la nova entrega de *Jurassic World II* (<https://www.youtube.com/watch?v=Z6KgshZfDRs>) , amb la supervisió del director americà, unint dues generacions que es retroalimenten i dues mirades que veuen el món des d'una necessitat molt similar. Era qüestió de temps que els camins dels dos cineastes s'acabessin trobant, tenint en compte fílies, fòbies i precedents. Com el seu valedor, J.A. Bayona té un talent monstruós per fer cinema i per fer emocionar. I això, malgrat totes les contraindicacions que pugui provocar, mai és trampós si es fa des de la coherència de fer partícip del viatge l'espectador.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=HmnLH3gNGAQ>

Adaptació d'un llibre de Patrick Ness

El film adapta el llibre de Patrick Ness, publicat en català a Sembrallibres (<http://sembrallibres.com/llobres/un-monstre-em-ve-a-veure/>) . En Conor (Lewis MacDougall) és un nen "massa gran per ser un nen, massa jove per ser adult" que viu atrapat en un moment crucial de la seva vida: angoixat pel sense-sentit d'una malaltia i d'un tractament que consumeix la seva mare (Felicity Jones), enfadat amb un món on no troba l'encaix, posseït per la ràbia de no entendre l'àvia (Sigorney Weaver), el pare (Tobey Kebbell) o un monstre que creu que l'enganya (Liam Neeson) i que arriba sempre set minuts després de la mitjanit.

Provinent de les arrels del teix, el monstre vol salvar-lo a partir de tres històries i d'una quarta que haurà de contenir la veritat, només la veritat, per crua i dolorosa que sigui. Patrick Ness, que també firma el guió de la pel·lícula, va escriure la història a partir d'una idea original de Siobhan Dowd (https://es.wikipedia.org/wiki/Siobh%C3%A1n_Dowd) , una autora best-seller de les novel·les juvenils que va morir de càncer abans de poder-la enllestir. Emocionant i bellíssima, l'obra ha estat traduïda a vint llengües i compta amb les il·lustracions de Jim Kay, d'una delicadesa excepcional (<http://www.jimkay.co.uk>) . El llibre ha estat reconegut amb alguns dels premis més prestigiosos de l'àmbit juvenil i educatiu.

En mans de Bayona, la història té l'habilitat de formar part del propi món iconogràfic del director, sense perdre ni una engruna de la seva bellíssima essència. En el xoc que suposa la trobada entre el terror i la fe, la fantasia és un dels camins que ens permetrà entendre la realitat. Com el cinema, sempre que sigui en mans de talents com aquest sorgit de la Trinitat, com aquest que també va passar per l'ESCAC, com aquest que acaba treballant com si no parés de dibuixar en un escriptori de la seva infantesa.

El director català J.A. Bayona amb l'equip d'«Un monstre em ve a veure» entre els quals hi ha Felicity Jones, Sigourney Weaver i Lewis MacDougall Foto: Un monstre em ve a veure